

॥२६॥२७॥२८॥२९॥ आचर्य आचरणीयं ॥३०॥३१॥३२॥३३॥ काव्यानिशुक्रश्रोक्तानि नीतिशास्त्राणि सर्वज्ञत्वाभिमानेन नासूयामि ॥३४॥ ते मुनयः तेषां संयच्छामि नियमग्रामीतिमां प्रभाषते ॥३५॥
तेनापि समनुज्ञातो भागविवेण महात्मना ॥ श्रेयोस्तीति पुनर्भूयः शुक्रमाह शतक्रतुः ॥२६॥ भार्गवस्त्वाह सर्वज्ञः प्रह्लादस्य महात्मनः ॥ ज्ञानमस्ति विशेषेणेत्युक्तो
लृष्टश्च सो भवत् ॥२७॥ सततो ब्राह्मणो भूत्वा प्रह्लादं पाकशासनः ॥ गत्वा प्रोवाच मेधावी श्रेय इच्छामि वेदितुं ॥२८॥ प्रह्लादस्त्वब्रवीद्विप्रं क्षणो नास्ति द्विजर्षभ ॥ त्रै
लोक्यराज्यसक्तस्य ततो नोपदिशामि ते ॥२९॥ ब्राह्मणस्त्वब्रवीद्राजन्यस्मिन्काले क्षणो भवेत् ॥ तदोपादेष्टुमिच्छामि यदा चर्यमनुत्तमं ॥३०॥ ततः प्रीतो भवद्राजा
प्रह्लादो ब्रह्मवादिनः ॥ तथेत्युक्त्वा शुभे काले ज्ञानतत्त्वं ददौ तदा ॥३१॥ ब्राह्मणोऽपि यथा न्यायं गुरुवृत्तिमनुत्तमं ॥ चकार सर्वभावेन यदस्य मनसोऽस्मिन् ॥३२॥ पृष्ट
श्च तेन बहुशः प्राप्तं कथमनुत्तमं ॥ त्रैलोक्यराज्यं धर्मज्ञकारणं तद्वीहि मे ॥ प्रह्लादोऽपि महाराज ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ॥३३॥ प्रह्लाद उवाच नासूयामि द्विजा
न्विप्रराजास्मीतिकदाचन ॥ काव्यानि वदतां तेषां संयच्छामि वहामि च ॥३४॥ ते विश्रब्धाः प्रभाषंते संयच्छन्ति च मांसदा ॥ ते मां काव्यपथे युक्तं शुश्रूषु मनसूयकं
॥३५॥ धर्मात्मानं जितक्रोधं नियतं संयतेन्द्रियं ॥ समासिंचंति शास्त्रारक्षोऽद्रम ध्वि वमक्षिकाः ॥३६॥ सोऽहं वागग्रविद्यानां रसानामवल्लेहिता ॥ स्वजात्या न धि तिष्ठा
मिनक्षत्राणीव चंद्रमाः ॥३७॥ एतत्पृथिव्याममृते तच्च क्षुरनुत्तमं ॥ यद्ब्राह्मणमुखे काव्यमेतच्छ्रुत्वा प्रवर्तते ॥३८॥ एतावच्छ्रेय इत्याह प्रह्लादो ब्रह्मवादिनं ॥ शुश्रू
षितस्तेन तदा दैत्येन्द्रो वाक्यमब्रवीत् ॥३९॥ यथा वदुर्गुरुवृत्त्या तं प्रीतोऽस्मि द्विजसत्तम ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते प्रदाताऽस्मि न संशयः ॥४०॥ कृतमित्येव दैत्येन्द्रमुवाच स च
वैद्विजः ॥ प्रह्लादस्त्वब्रवीत्प्रीतो गृह्यतां वर इत्युत ॥४१॥ ब्राह्मण उवाच यदि राजसन्नस्त्वं मम चेद्विच्छसि प्रियां ॥ भवतः शीलमिच्छामि प्राप्तुमपवरो म
म ॥४२॥ ततः प्रीतस्तु दैत्येन्द्रो भयमस्याभवन्महत् ॥ वरे प्रदिष्टे विप्रेण नात्यते जायमित्युत ॥४३॥ एवमस्त्विति स प्राह प्रह्लादो विस्मितस्तदा ॥ उपाकृत्य तु वि
प्राय वरं दुःखान्वितो भवत् ॥४४॥ दत्ते वरे गते विप्रैश्चितासीन्महती तदा ॥ प्रह्लादस्य महाराज निश्चयं न च जग्मिवान् ॥४५॥ तस्य चिंतयत स्तावच्छायाभूतं महा
द्युति ॥ तेजो विग्रहवत्तात शरीरमजहात्तदा ॥४६॥ तमपृच्छन्महाकायं प्रह्लादः को भवानिति ॥ प्रत्याह तं तु शीलोऽस्मित्यक्तो गच्छाम्यहं त्वया ॥४७॥ तस्मिन् दि
जोत्तमे राजन्वत्स्याम्यहमनिंदिते ॥ यो सौ शिष्यत्वमागम्यत्वयि नित्यं समाहितः ॥४८॥
॥३६॥ इति बागवद्विद्यानां वाग्ये एव न तु पुस्तके विद्यते धार्षः ॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥ ते जायमिति संधिर्षः ॥४३॥४४॥४५॥ तेजो विग्रहवत्तेजोमय शरीरं शीलं ॥४६॥४७॥४८॥